

Feest van de schepping (1988)

Sieth Delhaas

Vredesdienst Sint Jan's Kathedraal 's-Hertogenbosch, 25 september 1988

Hallo Allemaal!

Als ik in deze dienst ga praten wou ik maar gewoon j u l l i e tegen jullie zeggen. Er zijn hier zó veel kinderen en kinderen en grote mensen doen samen de dienst. Als ik dan toch tegen jullie U ga zeggen dan denken de kinderen: zie je wel, we horen er eigenlijk toch niet bij.

Waarom zijn wij vanavond samen? Nou, om verschillende dingen:

1. Omdat het het einde is van de Vredesweek. In die week is er van alles gedaan om de mensen in ons land te laten nadenken en met elkaar te laten praten over v r e d e.
2. Omdat dit jaar afgesproken is tussen Rusland en Amerika – en andere landen, zoals Nederland, hebben daarbij ook meegepraat – dat de kruisraketten die overal zouden worden neergezet, niet zullen komen, of juist zullen worden weggehaald. Nu hebben wij geen van de heren die dat samen hebben afgesproken, horen zeggen: we halen die kruisraketten weg omdat de mensen in het land zoveel hebben gedemonstreerd tegen kernwapens. Of omdat er zoveel – vooral – jongeren hebben gekampeerd, soms maanden of jarenlang, in Woensdrecht voor de vliegbasis, of omdat er mensen weigerden een stukje van hun belastinggeld te betalen zodat soms hun meubels werden verkocht op bevel van de overheid. Nee, dat zeggen de heren niet. Zij zeggen: wij hebben het zo goed gedaan. Maar wij weten het voor onszelf heel zeker, dat óns protest de kruisraketten hebben tegengehouden. En dat is iets om te vieren. Of niets soms? Goed, dat doen we dus ook vanmiddag.

3. Wat gaan we nog meer vieren? Het feest van de Schepping. Het feest, dat de aarde bestaat met alles wat er op en er in zit en de lucht eromheen. En dat alles is gemaakt door God.

En God wou ik vandaag noemen: de Scheppende, zodat we er steeds aan denken: alles wat wij zijn, alles wat bij de aarde hoort, de lucht die wij inademen, dat is van de Scheppende.

Waarom vieren we het feest van de Schepping?

Wel, toen de mensen de laatste jaren meer en meer moesten gaan nadenken over al die kruisraketten en andere wapens kwamen ze er langzamerhand achter, dat die wapens ook wat te maken hadden met de honger van de mensen in de Derde Wereld.

Als Nederland geld uitgeeft om wapens te maken en te kopen – en zo'n gevaarlijke kruisraket

kost waanzinnig veel geld —, dan kun je dat geld niet gebruiken om de mensen in bijvoorbeeld Bangladesh te leren hoe ze goeie dijken moeten bouwen om die verschrikkelijke massa's water tegen te houden.

Of de mensen in Ethiopië te leren hoe ze de woestijn moeten tegenhouden of hun grond vruchtbaar moeten krijgen.

Bovendien gebruiken we met z'n allen zoveel spullen die de aarde — dat ronde bolletje — allemaal moet laten groeien en in haar grond heeft — dat het op raakt.

En het ergste is, dat wij, zeg maar na de Tweede Wereldoorlog, dus in ongeveer veertig jaar — zo waanzinnig veel hebben gebruikt met z'n allen, meer dan al die eeuwen daarvoor.

En dan kijk ik even naar jullie kinderen en vraag; wat vinden jullie ervan als jullie straks groot zijn en er is straks bijna niets meer, of heel weinig voor jullie over?

Zijn wij, grote mensen, jullie moeders en vaders, oma's en opa's, jullie juffen en meesters dan goeie verzorgers en opvoeders geweest? Zijn de grote mensen goed voor jullie, terwijl ze zelf alles opmaken en niks voor jullie overlaten?

Nou, wij willen met dat opmaken, opeten, weggooien ophouden.

Daarom zijn we met een heel stel mensen, ook buiten Nederland, begonnen aan het Conciliair Proces voor Gerechtigheid, Vrede en Heelheid van de Schepping.

Want zeggen ze: Vrede kan er niet komen als er ook niet tegelijkertijd evenveel woonruimte, ruimte om te leven en je werk te doen is, en eten van de goede aarde voor iedereen.

Bovendien, als we eten en ruimte willen voor iedereen mag dat niet zo gebeuren dat de aarde — die kleine ronde bol - wordt kaalgeplukt en wordt leeggepullekt en vol gegooid met vuil.

En de lucht om de aarde heen, die we met z'n allen nodig hebben om te ademen en dus te leven, mag niet vergiftigd worden zodat we allerlei ziektes krijgen en niet meer gezond kunnen leven.

We vieren dus ook het feest van de Schepping en op dat feest spreken wij met elkaar af, dat we in de weken en maanden die nu komen beter gaan zorgen voor de Schepping.

Tijdens het lied, dat wij nu gaan zingen 'Sjaloom, sjaloom voor al wat leeft' zullen twaalf kinderen met kleurige linten hier om het podium dansen.

De kleuren van de linten die zij in hun handen zwaaien hebben een bepaalde betekenis. Op de achterkant van je liturgieboekje kunnen jullie de betekenis van die kleuren terug vinden. In elk geval zeggen ze iets over de kleuren van het menselijk ras.

Als aanmoediging van de dansers mogen jullie het lied begeleiden met klappen in de handen

Bij de ingang van de kerk hebben alle kinderen en jongeren, maar eigenlijk mag iedereen mee doen, een waxinekaars gekregen. Jullie mogen met dat kaarsje nu naar voren komen en dan staan hier een paar mensen met een brandende kaars waaraan je jouw licht mag aansteken

Intussen zingen wij het prachtige lied: *Licht dat ons aanstoot in de morgen.*